

Medlem for Langeland (Guldbrandsen) for den udmærkede Støtte, han har givet mig for Grunden til, at jeg har forelagt baade dette Forslag her og Takstforslaget i Landstinget. Den Redegørelse, det ærede Medlem gav, var saa bevisende, at jeg ikke kunde ønske nogen bedre, og mest betegnende i saa Henseende var hans Ytring om, at der var gaaet Politik i Kommissionen. Det vidste jeg ikke, men det har det ærede Medlem meddelt mig, og man kender jo nok, hvad det bliver til, naar der gaar Politik i noget her hjemme. Det har Forsvarsvæsenet maattet lide under . . . (Stemmer: Ja, det er rigtigt nok!) . . . det lide Underofficererne under osv., og det skulle nu Statsbanernes Funktionærer ogsaa lide under. Af den Grund maa jeg altsaa heller ikke faa de Takstforhøjelser, som ere nødvendige for at kunne betale de højere Lønninger. Det er en Grund, der er saa plausibel, at jeg ikke har hørt nogen mere plausibel Grund angiven for en Ministers Handlinger end den, det ærede Medlem der har angivet, og jeg takker derfor det ærede Medlem hjerteligt derfor. Naar det ærede Medlem dernæst stillede det Spørgsmaal til mig i Dag, om jeg virkelig havde i Sinde at spænde Ben for Kommissionens Arbejde, eller hvad det nu var, det ærede Medlem sagde, vil jeg blot henvise til, hvad der findes derom i Lovforslagets Motiver, hvor det udtrykkelig er fremhævet, at Kommissionens Arbejde fortsættes, og tillige til, at jeg i Gaar udtrykkelig sagde, at baade dette Forslag og det, der er forelagt i Landstinget, er af den Natur, at Kommissionen kan arbejde ganske uforstyrret deraf, og at det er min Overbevisning, at Kommissionen kan arbejde ganske trygt, selv om begge de af mig forelagte Lovforslag vedtages. Vil Kommissionen forhøje Taksterne, kan den gøre det, og vil den formindske dem, kan den gøre det. Vil Kommissionen bringe Arbejdslønnen til den samme Højde, som er foreslaaet her, kan den gøre det, og vil den forandre de her foreslaaede Lønninger, staar det den ogsaa frit; dette følger af den udtrykkelige Tilføjelse, at det er et midlertidigt Forslag. Det er nu altsammen noget, som i og for sig ikke kommer Forslaget ved ved denne Behandling, men der er sagt andre Ting, som jeg ikke kan lade være at pege paa.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Kreds, der først talte i Dag (Philipsen), sagde saaledes bl. a., at Ministeriet kan nu ikke gøre andet end at strø Guld ud paa Veje og Gader. Tør jeg spørge, om

Jernbanefunktionærer, Postfunktionærer, Telegraffunktionærer og Underofficerer skulle karakteriseres som Veje og Gader? Det er til dem, vi have forlangt Penge, men [det er ikke til Brolægningssarbejder, vi have forlangt dem. Det ærede Medlem smagte ret paa: hvor vil Ministeren faa Penge fra? Nej, sagde han, lad os sætte Forslaget ind paa Finansloven; men fordi man sætter det ind paa Finansloven uden at anvise, hvor Pengene skulle komme fra, ser jeg ikke, at man kommer et Skridt videre, end Ministeren kommer. Enten Forslaget staar i et særligt Lovforslag eller paa Finansloven, blive begge Dele, naar der ikke anvises, hvorfra Pengene skulle tages, jo kun et Papir. Men jeg har udtrykkelig anvist, hvor Pengene skulle komme fra, ellers havde jeg ganske vist handlet letsindigt, da jeg dog vidste, at Finansministeren ikke havde kunnet faa sit Ønske opfyldt om at faa Penge paa anden Vis til de Forslag, som dette Ting og Landstinget have været enige om skulle fremmes. Det staar jo i Øjeblikket saaledes, at jeg mange Gange, naar det gælder Ting, som jeg ønsker fremmede, maa sige: jeg kan ikke, fordi der ingen Penge findes. Det er derfor saa meget vigtigere, at jeg for dette Forslags Vedkommende, som jeg anser for retfærdigt og billigt, kan sige, hvor Pengene kunne tages fra. Naar det saa er sagt: Ja, saa sammenkobler jo Ministeren disse to Forslag, hævder jeg paa det bestemteste, at det har jeg ikke gjort, og det har jeg netop vist ved at forelægge hvert Forslag i sit Ting. Jeg har den Forvisning, som jeg ogsaa udtalte under Finanslovbehandlingen, at naar dette Ting vil hjælpe, skaffer det ogsaa nok Pengene, og vil man ikke tage Takstloven; men alligevel vil hjælpe Funktionærerne, finder man nok en anden Udvej til at skaffe Penge. De Udveje ere ikke saa vanskelige at finde, Status er jo i Virkeligheden en saadan, at vi ikke behøve at frygte for nogle Udgifter, selv om Balancen i et Øjeblik staar lidt anderledes, og selv om vi maatte skride til et Laan, thi vi have for saa vidt en meget god Kredit. Jeg har altsaa ikke foretaget nogen Sammenkobling, jeg har kun tilladt mig at anvise, hvor d'Hrr. kunne tage Pengene, naar de ikke ville laane; men d'Hrr., der tale om Finansloven, have ikke anvist en eneste Maade til at faa Penge paa, fordi de foreslaa Forslaget sat ind paa Finansloven.

Det er jo meget muligt, at der kan være Ting i dette Forslag, som kunne se forunderlige ud; der er navnlig talt om,